

Beschikking zoals in kortgeding d.d. 4 november 2009

In de zaak van:

**CENTRUM VOOR GELIJKHEID VAN KANSEN EN VOOR
RACISMEBESTRIJDING**, met zetel te 1000 Brussel, Koningsstraat 138.

Eerste eiseres, vertegenwoordigd door mr. Dubois L., advocaat te 9300 Aalst, Wellekensstraat 8.

DL Ludwina, bediende, geboren te Sint-Niklaas op (...) en wonende te 9100 Sint-Niklaas, (...).

Tweede eiseres, in persoon verschenen en bijgestaan door mr. Fabre M., advocaat te 9300 Aalst, Wellekensstraat 8.

TEGEN

BVBA K, met zetel te 9100 Sint-Niklaas, (...), KBO (...)

R Sinum, zaakvoerder, wonende te 2900 Schoten, Ridder Walter (...).

Verweerders, vertegenwoordigd door mr. De Schepper J., advocaat te 2000 Antwerpen, Tolstraat 24.

Werden de partijen gehoord op 23 september 2009 in hun middelen, werden de stukken en de stukken ingezien en

WORDT VOLGENDE BESCHIKKING VERLEEND:

Gezien het op 4 december 2008 neergelegde verzoekschrift, strekkende tot:

- het vaststellen van een discriminerende daad conform artikel 20 § 1 van de "Wet van 10 mei 2007 ter bestrijding van discriminatie en tot wijziging van de wet van 15 februari 1993 tot oprichting van een Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding", hierna "Antidiscriminatiewet van 10 mei 2007" geheten.
- het bevelen van de staking van deze handeling, conform het artikel 19 van de Antidiscriminatiewet van 10 mei 2007 onder verbeurte van een dwangsom van 1.000,00€ per overtreding, meer de kosten van de vaststelling.

- het aanplakken bevelen van deze beslissing conform het artikel 20 § 3 van de Antidiscriminatiewet van 10 mei 2007 gedurende een maand binnen als buiten de

inrichtingen van gedaagde, meer bepaald in het restaurant "D" te 9100 Sint- Niklaas, (...) op kosten van verweerders.

- de bekendmaking bevelen van de beslissing conform het artikel 20 § 3 van de Antidiscriminatiewet van 10 mei 2007 in de kranten Het Laatste Nieuws, Het Nieuwsblad en de Streekkrant Waasland, op kosten van verweerders.
- veroordeling in solidum, conform het artikel 20 § 2 van de Antidiscriminatiewet tot betaling aan tweede verzoekster van de in het artikel 18 van de Antidiscriminatiewet van 10 mei 2007 voorziene schadevergoeding ten bedrage van 1.300,00€;
- veroordeling tot de kosten;
- uitvoering hij voorraad niettegenstaande enig rechtsmiddel en zonder borgtocht.

Gehoord partijen ter terechtzitting van 23 september 2009.

Gezien de door partijen neergelegde besluiten en stukken.

1.1. Eerste verzoekster voldoet aan de bepalingen van het artikel 29 §1 en 31 van de Antidiscriminatiewet van 10 mei 2007 waardoor zij in rechte kan optreden.

1.2. Tweede verzoeksters is onbetwist motorisch gehandicapt en dient te worden bijgestaan door een assistentiehond. Op 20 mei 2008 begaf zij zich in het restaurant aan eerste gedaagde toebehorend en door tweede gedaagd uitgebaat. Aan haar hond werd de toegang geweigerd. Hierover werd proces-verbaal door gerechtsdeurwaarder Etienne Snoeck opgesteld.

Tweede verweerder ontkent dit niet.

Volledigheidshalve wordt er de aandacht op gevestigd dat een door verzoeksters vernoemde feit van 24 oktober 2006 in casu buiten het toepassingsgebied van de Antidiscriminatiewet van 10 mei 2007 valt.

II.1. Verzoeksters roepen de artikelen 9 en 14 van de Antidiscriminatiewet van 10 mei 2007 in, stellende dat door de weigering er schending is van het artikel 4. 8°, waarbij personen met een handicap door het artikel 4.4° beschermd worden.

Verzoeksters roepen tevens het artikel 5 in met betrekking tot de toegang tot en het aanbod van diensten die publiekelijk beschikbaar zijn.

Verzoeksters stellen dat de verbodsbepalingen van het Koninklijk Besluit van 22 december 2005 betreffende levensmiddelenhygiëne in casu niet gelden VOW-afgerichte of af te richten honden, zoals er gezegd.

Verzoeksters stellen dat de assistentiehond een onmisbaar hulpmiddel is voor tweede verzoekster en leiden uit de weigering tot toelaten ervan in het bedoelde restaurant een inbreuk af tegen het artikel 4.80, zonder enig legitiem doel noch noodzakelijk, terwijl het ontbreken van een redelijke aanpassing een discriminatie vormt.

II.2.1. Verweerders stellen dat het verbod op discriminatie op grond van handicap leidt tot een plicht van ongelijke behandeling, ofwel een plicht tot discriminatie,

aangezien gehandicapten wezenlijk verschillend zijn waardoor beroep wordt gedaan om, gelezen als op, discriminerende factoren om de gelijkheid te waarborgen.

Verweerders illustreren deze stelling door te stellen dat het een wezenlijke antidiscriminerende maatregel is er voor te zorgen dat rolstoelgebruikers toegang krijgen tot goederen en diensten, hoewel dit niet elke aanbieder van goederen en diensten kan verplichten deze toegang te waarborgen. De antidiscriminatie wordt opgeheven zo er voldoende toegankelijkheid is voor een wezenlijk pakket van goederen en diensten, waarbij steeds een bepaald onderscheid zal blijven.

II.2.2. Verweerders stellen dat de toepassing van het artikel 14, laatste lid om redelijke aanpassingen te treffen ten voordele van een persoon met een handicap in casu niet beantwoorden aan een behoefte om een persoon met eert handicap te laten participeren en een onevenredige belasting vormen, waarbij van de gehandicapte ook een "redelijke aanpassing" wordt verwacht.

Verweerders ontkennen dat de toepassingsvoorwaarden voor discriminatie zoals bedoeld in het artikel 9 vervuld zijn, gelet op de specifieke eigen infrastructuur en indeling van het restaurant, waarbij tweede verweerder aanbod om tweede verzoekster te begeleiden en de assistentiehond in haar voertuig onder te brengen.

Verweerders stellen dat het verbod legitiem is gelet op haar doel om een klein gezellig restaurant uit te baten waar vlees rechtstreeks zonder enige wand of afscherming wordt uitgesteld en in het restaurant zelf wordt gegrild.

III.1. Vooreerst dient te worden gezegd dat de argumenten van verweerders zoals hierboven in 11.2.1. gezegd in casu niet relevant zijn aangezien het geschil over een zeer concreet feit gaat en niet over de toepassing van de wet van 10 mei 2007 op abstracte en algemene wijze.

III.2. Het wordt niet ontkend dat aan tweede verzoekster de toegang met de geleidehond op 20 mei 2008 werd ontzegd door tweede verweerder in het restaurant waarvan eerste verweerder de eigenares is.

Het wordt evenmin betwist dat tweede verzoekster aan een handicap lijdt waarbij de geleidehond haar noodzakelijk is, noch dat de bedoelde hond een getrainde afgerichte assistentiehond was, waarover de africhter een attest voorlegt (bijlage 3 van stuk 2 van verzoeksters).

Volledigheidshalve weze gezegd dat er twee personen om de toegang verzochten, met elk een assistentiehond, waarvan een in opleiding.

De redenering van verweerders dat van gehandicapte personen zelf een redelijke aanpassing wordt verwacht, is in casu de zaak omdraaien: er dient voor te worden gezorgd dat deze personen op een zo uitgebreid en comfortabel mogelijke wijze aan alle aspecten van het gewone leven van elke burger kunnen deelnemen.

Restaurantbezoek valt hier onder. Zulks weigeren ten overstaan van de gehandicapte persoon zelf vormt een daad van directe discriminatie indien niet op objectieve hetzij op wettelijke redenen gesteund.

De beslissing van de uitbater om de assistentiehond(en) niet toe te laten wordt niet objectief noch wettelijk gerechtvaardigd om de hygiënische redenen door hem aangehaald.

Immers, dit laatste volgt uit de uitzondering uit de Bijlagen Hoofdstuk VI" artikel 1 fine van het Koninklijk Besluit van 22 december 2005 stellende dat waar huisdieren niet op plaatsen mogen komen waar levensmiddelen worden bewerkt, gehanteerd of opgeslagen, afgerichte of af te richten honden, die visueel en anders motorisch gehandicapten in hun beweging verplaatsing begeleiden, hierop een uitzondering vormen en dit alleen in de lokalen waar levensmiddelen in de handel worden gebracht.

Het bedoelde restaurant is een dergelijk lokaal.

De uitbater had geen objectieve noch wettelijke gronden noch een legitiem doel om de assistentiehond de toegang te ontzeggen, op welke wijze hij ook zijn eigen inrichting beschouwd of omschrijft.

Het is in casu niet noodzakelijk om welke directe of indirecte ingrepen te verrichten en de lokalen aan te passen om de door deze assistentiehond begeleide persoon toe te laten.

Ter terechtzitting, waar tweede verweester in persoon aanwezig was met geleidehond, bleek duidelijk dat beiden zich in de bijzonder kleine ruimte waar de terechtzitting plaatsgrijpt, met gemak kunnen bewegen en er plaats nemen zonder hinder voor wie dan ook en zich beiden vlot begeven doorheen een dicht opeen gepakt aantal personen, in casu talrijke advocaten en andere in de gang wachtenden.

Het enige dat de uitbater, hierin gesteund door het gezegde Koninklijk Besluit van 22 december 2005, moest doen was de hond(en) toelaten zonder dat hiervoor meteen enige aanpassing aan zijn instelling diende te gebeuren.

In concreto zijn geleidehonden op dergelijke situaties getraind en mag aangenomen worden dat zij zich onopvallend, proper en hygiënisch gedragen.

Tweede aanlegster zou gehouden geweest zijn er voor te zorgen dal zulks geschiedde, door de uitbater vooraf niet in te roepen als redenen, gelet op het gezegde Koninklijk Besluit. Tweede aanlegster kreeg hier evenwel de kans niet toe.

IV. Uit dit alles dient te worden afgeleid dat

- de weigering discriminatoir was ten overstaan van tweede verzoekster.
- deze handeling, dient te worden gestaakt, zo nodig af te dwingen door middel van een dwangsom zoals hierna gezegd ten einde een grotere zekerheid tot het eerbiedigen van de staking te bewerkstelligen en dit tot het bewezen is dat er een einde is gemaakt aan de overtreding, zoals gesteld in de artikelen 19 en 20 § 1 van de wet van 10 mei 2007.
- deze handeling aanleiding geeft tot de in het artikel 18 §1 en 2.1° van de wet van 10 mei 2007 bedoelde forfaitaire schadevergoeding bepaald op 1.300,00€ nu de dader niet aantoont dat de betwiste ongunstige of nadelige behandeling ook op niet-discriminerende gronden getroffen zou zijn.
- nopens de bekendmaking, er geen redenen zijn om de beslissing of de samenvatting ervan zoals gesteld in artikel 20 § 3 van de wet van 10 05 2007 aan te plakken binnen of buiten de inrichtingen van de overtreder, nu mag worden aangenomen dat de dwangsom een voldoende middel oplevert om de gewraakte handeling te doen ophouden;
- nopens de bekendmaking in een krant blijkt er, met betrekking tot een op 24 oktober 2006 in dezelfde inrichting voorgevallen identieke gebeurtenis, een in de plaatselijke editie van een krant hierover een artikel te zijn verschenen (St. 3 verweerders). Het is derhalve aangewezen om het gevolg dat gegeven is aan een andermaal voorgevallen inbreuk kenbaar te maken nu dit er toe kan bijdragen de gewraakte daad of de uitwerking ervan te doen ophouden, aangezien deze zich herhaalde.

V. Nopens de hoedanigheden van verweerders is eerste verweester de eigenares van het bedoelde restaurant "D" en is tweede verweerder, zoals verklaard aan de gerechtsdeurwaarder op 20 mei 2008, er de zaakvoerder en uitbater van die de discriminerende handeling stelde. Verweerders bewijzen het tegendeel niet.

Artikel 4, 5, 7, 8, 9, 14, 16, 17, 18, 19, 20, 27, 28, 29, 30, 31 van de wet van 10 mei 2007.

Artikel 1385bis - 1385nonies gerechtelijk wetboek.

Gelet op art. 584, 1035 en 1039 Ger.W. en op de artikelen 2, 30, 37, en 41 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

OM DEZE REDENEN,

Wij, J. Semis, ondervoorzitter in de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde, bij wettig belet van de voorzitter, bijgestaan door mevrouw K. D'Hooge, afg.griffier, recht sprekende zoals in kortgeding, alle rechten van de partijen voorbehouden en zonder nadeel te brengen aan de zaak zelf, uitspraak doende hij voorlopige herschikking, in openbare terechtzitting en op tegenspraak:

Zeggen dat de weigering om mevrouw DL Ludwina met haar geleidehond niet in het restaurant "D" op 20 mei 2008 toe te laten discriminatoir was ten overstaan van mevrouw DL Ludwina.

Bevelen dat deze handeling dient te worden gestaakt, onder verbeurte van een dwangsom ten bedrage van in billijkheid op 250,00€ begroot per overtreding, meer de kosten van vaststelling, met een maximum van 25.000,00€ toekomende aan verzoeksters.

Veroordelen beide verweerders in solidum om te betalen aan mevrouw DL Ludwina de forfaitaire schadevergoeding ten bedrage van 1.300,00€ meer de gerechtelijke intresten hierop vanaf heden.

Zeggen dat huidig vonnis op kosten van verweerders in een door verzoeksters te bepalen datum van editie van de Streekkrant van het Waasland eenmalig zal bekend gemaakt worden.

- Zeggen dat, conform het artikel 20 § 4, laatste lid, van de Wet van 10 mei 2007 dit vonnis uitvoerbaar is bij voorraad, niettegenstaande enig rechtsmiddel en zonder borgtocht en dat de griffier gehouden is dit vonnis onverwijld mede te delen aan alle partijen en aan de Procureur des Konings.

Verwijst verweerders in de gedingkosten aan de zijde van eisers, welke te begroten zijn op:

de kosten van rolrecht verzoekschrift:	82,00 EUR
de rechtsplegingvergoeding:	1,200,00 EUR

Verklaren deze beschikking uitvoerbaar bij voorraad, niettegenstaande alle verhaal en zonder borgstelling (art. 1039 Ger.W.)

Aldus gewezen en uitgesproken ter openbare terechtzitting van VIER NOVEMBER
TWEEDUIZEND EN NEGEN.

Aanwezig: de heer J. Semis, Ondervoorzitter.
mevrouw K. D'Hooge, afg. griffier.